

Zo word je een nanny bij sterren in Nederland

Wees discreet, flexibel en werk dag en nacht

► En vergeet een relatie, want een partner is niet handig. Dat zegt Hansje Görtz.

► Görtz was nanny bij de koninklijke familie. Nu runt ze een bemiddelingsbureau voor nannies.

Door AMY VAN DEN BERG
ROTTERAM. Hoe word je nanny van een bekende Nederlander? Volg een pedagogische opleiding, werk een tijd als fulltime kinderopas bij een familie en meld je vervolgens aan bij een bemiddelingsbureau. Dan maak je misschien kans. „Maar natuurlijk zijn dat niet de enige eisen waaraan je moet voldoen”, vertelt Hansje Görtz van Görtz & Crown Family Care Consultancy. Görtz werkte zelf bijna drie jaar fulltime als professionele oppas bij de koninklijke familie en is nu eige-

naar van een trainings- en bemiddelingsbureau voor professionele nanny's. Ze begon jaren geleden aan een nannyopleiding in het buitenland. Haar grootmoeder zag een televisieprogramma over het Norland College in Engeland waar nanny's worden opgeleid en Görtz raakte meteen enthousiast over de opleiding. „Op goed geluk ben ik daar op gesprek gegaan. Het idee om een opleiding te volgen in Engeland leek mij helemaal super. Engeland heeft namelijk heel veel tradities en de professionele kinderopvang aan huis was daar toen al een serieus vak.”

Momenteel bemiddelt Görtz voor zo'n dertig BN'ers en adellijke families die een nanny zoeken. Bekende Nederlanders zijn een slag apart, zegt ze. „Ze werken vaak op onregelmatige tijden. Sommige periodes hebben ze het ontzettend druk, en andere periodes weer wat minder. Dit brengt met zich mee dat je als nanny heel flexibel moet zijn.”

Maar voor dit werk geldt wel: hoe hoger de eis van flexibiliteit, des te

hoger het salaris. Je werkt gemiddeld tussen de veertig en vijftig uur per week, soms zestig. Veel nanny's wonen dan ook in bij het gezin waarvoor ze werken.”

Een nanny moet zelfstandig zijn. En al ervaring hebben. „Nog belangrijker: discreet”, zegt Görtz. „Voor dat onze nanny's aan het werk gaan,

► Je gaat soms mee op vakanties, of je woont met een bekend gezin in het buitenland ◀

leiden we ze op en screenen we ze goed. Daarnaast zitten er bepaalde clauses in het contract; waardoor je als oppas een boete krijgt wanneer je informatie naar buiten brengt.”

Wanneer de BN'er het druk heeft, is de inwonende nanny vanzelfsprekend ook druk; maar die heeft geen eigen huis om zich even in stilte te

rug te trekken. „Je kunt ook beter geen partner hebben”, vertelt Görtz. „Je werkt vaak in het weekeinde, 's avonds en 's nachts. Je gaat soms mee op vakanties, of woont met het gezin in het buitenland. Er zijn een hoop leuke dingen die je meemaakt, en er komen veel avonturen voorbij waar je 'ja' tegen wilt zeggen. Een partner hebben maakt dat soort dingen lastig.”

Veel bekende Nederlanders zijn eraan gewend personeel te hebben, zegt Görtz. „Je moet er daarom ook rekening mee houden dat ze veelzijdig zijn. We hebben er zelfs een aantal in ons bestand die meerdere nanny's hebben. Wanneer je bij een bekende Nederlander begint, dien je jezelf direct te bewijzen. Ze hebben vaak ook geen tijd om je drie weken in te werken.”

Geen partner, alles geheim moeten houden, wonen op je werkplek en weinig vrije tijd.

Wat is er eigenlijk zo leuk aan dit werk?

Görtz: „Dat je kinderen in hun totaliteit meemaakt. Als ze ziek zijn, en als ze vrolijk zijn. Daarnaast heb je veel vrijheid; je gaat met de kids op pad en je reist veel. Wat ook erg leuk is: je maakt mensen mee zoals ze zijn. Want iedereen is zichzelf thuis. En ik denk dat je op een gegeven moment ook wel nuchter wordt, hoor. Dan besef je ineens: het is ook gewoon maar een familie.”

Overigens willen niet alle bekende Nederlanders een oppas in huis. Sommigen hebben behoefte aan een au pair – iemand die niet per se geschoold is voor nanny en die uit het buitenland komt voor negen maanden. Au pairs komen voor een culturele uitwisseling naar Nederland. Het voordeel voor BN'ers is dat ze voor de au pairs doorgaans geheel onbekend zijn.

Volgens Görtz stijgt de vraag naar nanny's de laatste jaren. „2009 was geen topjaar voor ons, maar vanaf 2010 zijn we gegroeid.” Haar verwachting is dat de aanvraag alleen maar zal stijgen. „Ik heb toch het idee dat steeds meer mensen zich realiseren dat een professionele kracht wellicht wat meer geld kost dan een au pair, maar dat je er ook veel voor terug krijgt: een pedagogisch opgeleide nanny, die langer kan blijven dan negen maanden.”

En zo in de VS

Doe een universitaire studie en haal tien

► En verhuis naar LA of New York en zorg dat je bevriend raakt met stylisten van beroemdheden, zegt de Amerikaanse Jeesoo Park.

► Zij was nanny en vertelt over haar ervaringen.

Door JEESOO PARK

NEW YORK. Bijna was ik de oppas van een zeer grote beroemdheid geworden. Bijna.

Dat was in het voorjaar van 2009, vlak voor mijn afstuderen in New York. Ik zeg nogmaals bijna, want erg ver kwam ik niet.

Ik was bijna klaar met mijn master aan de New Yorkse universiteit Columbia, waar ik de beste journalistieke opleiding van Amerika had gevolgd. In mijn tweede semester begon ik met het schrijven van een boek over de hervorming van de immigratie. Ik had besloten om het jaar daarna erop uit te trekken om een agent te vinden en het boek af te maken – en intussen als kindermisje te gaan werken.

Een bestaan als nanny in Manhattan klonk aanlokkelijk en aangenaam. Het beloofde een redelijk inkomen zonder al te veel intellectuele uitdaging, het vooruitzicht van een hechte band met een kind dat meer van jou hield dan van zijn eigen ouders, en een kijkje achter de gesloten deuren van de penthouses in de Upper East Side. Voeg daarbij de schandalen rond de kindermisjes van Jude Law en Ethan Hawke (die affaires hadden met de nanny's) en ik was gefascineerd. Bovendien ben ik gek op kinderen, dus dat kwam ook goed uit.

Ik besloot een online advertentie op Craigslist te zetten. Dat is een soort mega-Marktplaats in Amerika. Ik prees mezelf aan als aanstaand afgestudeerde van een topuniversiteit die drie talen sprak (Engels, Frans en Koreaans) en in de universitaire atletiektroep had gezeten. Zo was ik gekend op de voornaamste drie terreinen waaraan kosmopolitische ouders vermoedelijk belang zouden hechten: academische vorming, cultuur, en sportiviteit (de garantie dat ik genoeg energie had om achter hun peuters aan te hollen).

Twee dagen later werd ik benaderd door Nancy, personal assistent van een zeer high-profile gezin in de Upper West Side, dat een tweede nanny voor de drie kinderen nodig had. De beloning was 20 dollar per uur, maar wat vooral mijn aandacht trok: de huur in het luxe appartementengebouw waar al het personeel woonde (koks, huispersoneel, assistenten), zou ook voor mij betaald worden.

Wie waren deze mensen? Nancy mocht geen namen noemen voordat ik een geheimhoudingsovereenkomst had ondertekend, maar ze vertelde me wel dat de moeder een beroemdheid in de muziekindustrie was en dat de kinderen allemaal onder de 15 waren. Ik zocht online naar beroemde vrouwen in de muziek met drie jonge kinderen in de Upper West Side en vond er maar één. Oh my god. Madonna.

Maar voordat ik voor een gesprek mocht komen, moest ik een aantal dingen sturen: mijn cv, een sollicitatiebrief, al mijn overgangsrapporten van de middelbare school, de examencijfers bij mijn toelating tot de

universiteit en andere standaard-testscores. Met de telefoon tussen mijn oor en schouder schreef ik dit alles op, en rolde intussen met mijn ogen. Het móést Madonna zijn. Zij was de enige die zo gek kon zijn.

Zodra Nancy de cijfers van mijn toelatingsexamen kreeg, hielden haar telefoontjes onmiddellijk op. Mijn cijfers van zes jaar geleden waren niet volmaakt, maar zeker ook niet belabberd. Ik was ontzet over die plotselinge grilligheid.

Het is niet eenvoudig om kindermisje van een beroemdheid te worden. Er bestaat geen maandelijkse nieuwsbrief met gegevens over nanny's die juist zijn opgestapt en bureaus waarmee beroemdheden in zee verkwam ik niet. Er zijn wel handleidingen die uitleggen hoe je kindermisje bij een ster kunt worden, maar die komen allemaal met dezelfde raad: ga in LA of New York wonen en zorg dat je bevriend raakt met stylisten en assistenten van beroemdheden. Zou ik zelf een handleiding schrijven, dan zou mijn advies zijn: ga studeren aan een toptien-universiteit, leer goed zwemmen met het oog op de onvermijdelijke zomers in de Hamptons.

Ik kon uiteindelijk aan de slag bij

► De vader klapte in zijn handen alsof ik een ongehoorzame hond was ◀

een niet-beroemd gezin met twee kinderen in de wijk Tribeca. Daar werkte ik een jaar. Daarna wilde ik meer geld verdienen. Dus spitte ik honderden advertenties door en reageerde op die van een gezin in de wijk Soho. Even later zat ik te mailen met hun voormalige kindermisje. Zij bleek toevallig te werken voor een prestigieus uitzendbureau voor gezinshulp uit LA. Dit koppelde huis-tiektroep had gezeten. Zo was ik gekend op de voornaamste drie terreinen waaraan kosmopolitische ouders vermoedelijk belang zouden hechten: academische vorming, cultuur, en sportiviteit (de garantie dat ik genoeg energie had om achter hun peuters aan te hollen).

Twee dagen later werd ik benaderd door Nancy, personal assistent van een zeer high-profile gezin in de Upper West Side, dat een tweede nanny voor de drie kinderen nodig had. De beloning was 20 dollar per uur, maar wat vooral mijn aandacht trok: de huur in het luxe appartementengebouw waar al het personeel woonde (koks, huispersoneel, assistenten), zou ook voor mij betaald worden.

Wie waren deze mensen? Nancy mocht geen namen noemen voordat ik een geheimhoudingsovereenkomst had ondertekend, maar ze vertelde me wel dat de moeder een beroemdheid in de muziekindustrie was en dat de kinderen allemaal onder de 15 waren. Ik zocht online naar beroemde vrouwen in de muziek met drie jonge kinderen in de Upper West Side en vond er maar één. Oh my god. Madonna.

Maar voordat ik voor een gesprek mocht komen, moest ik een aantal dingen sturen: mijn cv, een sollicitatiebrief, al mijn overgangsrapporten van de middelbare school, de examencijfers bij mijn toelating tot de

legende. Ik weet niet of ouders (beroemd of niet) denken dat hun nanny via osmose zwaarbeladen hersencellen aan hun kinderen zal overdragen of dat het een statuskwesie tussen hen en concurrerende ouders is, maar soms leek het wel of een studie aan een topuniversiteit een automatische binnenkomer was.

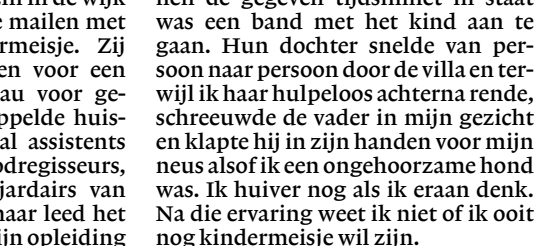
Ik had maar een paar beroemdheden ontmoet en was verder op het bureau aangewezen. Vlak voordat ik met iemand een gesprek zou hebben, kreeg ik terloops even een soort waarschuwing te horen. Ik moest bijvoorbeeld beloven alleenstaand te blijven (pardon?), elk weekend vrij te zijn 'voor het geval dat', bereid zijn die week 80 uur te werken in plaats van de afgesproken 40 (zoals bij dat eerste gezin in Soho) of toestaan dat ik door honderden hightechcamera's op strategische plaatsen overall in huis werd opgenomen. De salarissen begonnen bij 50.000 dollar. Een gezin bood een duizelingwekkende 95.000, maar hun nanny's namen om geheimzinnige redenen snel weer ontslag. Ik vroeg me af wat er in dat huis toch aan de hand zou kunnen zijn om een dergelijk salaris op te geven, maar omdat ze allemaal een contract hadden getekend, wist zelfs het bureau niet waarom iedereen steeds vertrok.

Ik kende al wel griezelverhalen over nanny's, maar die leken me allemaal sensationele onzin – totdat ik mijn eigen ervaring opdeed. Ik moest twee dagen op proef naar Southampton, naar een beroemde binnenhuis-architecte wier man bankier was. Mijn taak was de zorg voor hun tweejarige dochter, onder toezicht nog van de ouders en hun 12 logés. Het kind was eenvoudigweg onhandelbaar en ik was de vijfde nanny die gestuurd was en die er ook meteen weer uitgegooid werd omdat ze niet binnen de gegeven tijdslimiet in staat was een band met het kind aan te gaan. Hun dochter snelde de villa en persoon naar persoon door de villa en terwijl ik haar hulpeloos achterna rende, schreeuwde de vader in mijn gezicht en klapte hij in zijn handen voor mijn neus alsof ik een ongehoorzame hond was. Ik huiver nog als ik eraan denk. Na die ervaring weet ik niet of ik ooit nog kindermisje wil zijn.

In de wereld van de kinderverzorging bestaat geen hogere sociale status dan de nanny van een beroemdheid. Salaris en prestige zijn navent, maar dat geldt ook voor de eigenzinnige eisen van bewerkelijke gezinnen die het zich kunnen veroorloven zo kieskeurig te zijn als ze willen.

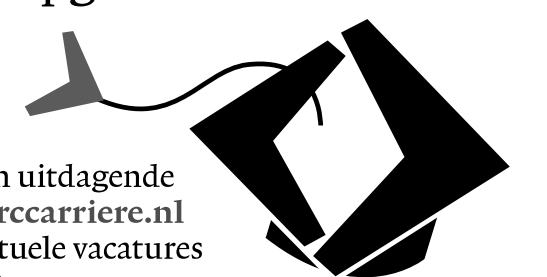
Jeesoo Park woont in New York en schreef dit verhaal op verzoek van nrc.next

Op zoek naar een uitdagende baan? Ga naar nrccarriere.nl voor de meest actuele vacatures en laat je CV achter

nrc carrière > het vacatureplatform voor hoger opgeleiden

Op zoek naar een uitdagende baan? Ga naar nrccarriere.nl voor de meest actuele vacatures en laat je CV achter

Beeld uit de film Mary Poppins

Business Controller
Amsterdam, ca.
€ 70 - 80.000

UWV werken aan perspectief

UWV is de grootste Publieke dienstverlener in Nederland. De breedte van haar dienstverlening en het maatschappelijke speelveld zorgt voor een veelzijdige en dynamische werkomgeving met veel aandacht voor persoonlijke ontwikkeling.

Positie

Nieuwe positie, vormt een sleutelfunctie in de informatievoorziening voor de Raad van Bestuur. Specialist in bedrijfs-economische analyses, werkt op het raakvlak van control, business intelligence en advies. Staat boven en tussen partijen en zorgt voor verbindingen.

Profiel

- Opleiding WO Bedrijfs-economie, of RA/RC
- Tenminste 5 jaar relevante werkervaring als Controllant en/of Business Consultant
- Sterk analytisch onderlegd
- Ervaring met bedrijfsprocessen en projectsturing
- Communicatief zeer vaardig

Graag uw reactie via e-mail t.a.v. Barbera Gerretsen:
E: info@bridgewell.nl | T: 020 442.112.8 | www.bridgewell.nl